

[Kaj Poulsen]

ikke er lavet i boligministerens ministerium, men uden for huset, i Boligselskabernes Landsforening. Det er, synes jeg, beskæmmende, at der ikke kunne komme flere glædelige nyheder i denne uge, hvor regeringen jo lovede os, da den tiltrådte, at der skulle komme én om ugen. Det var altså den glædelige nyhed, der var pakket ind i dette boligstop. Vi håber, at denne fraflytningsordning kommer igennem.

Jeg vil godt gøre ministeren opmærksom på den uoverensstemmelse, der er i argumentationen for forslaget, men vi kan kigge på det i udvalget. Det er i afsnittet ad II i de almindelige bemærkninger, hvor man siger: »Model A, der bygger på afdelingens gradvise overtagelse af istandsættelsesudgiften, indeholder en lempelse af beboernes pligt til indvendig vedligeholdelse«. På den baggrund skal man altså forhøje huslejen med 5 pct., når man udregner boligsikringen. Går man så over til bemærkningerne til nr. 2, ser man, at regeringen skriver, hvad jeg er enig i: »Forpligtelsen til løbende indvendig vedligeholdelse i boperioden påhviler fortsat beboerne«. Der er da nogle argumenter, som ikke rigtig passer, men lad os se på i udvalget, hvad der passer på dette område.

Så vil jeg godt tage fat på bemærkningerne til lovforslaget, hvori boligministeren skriver, at han vil komme med et nyt udbudscirkulære. Det er jo fremgået af dagspressen, at regeringen vil komme med et sådant nyt udbudscirkulære, og det skulle være karakteriseret ved, at man ville have en tvungen offentlig licitation eller en bunden licitation. Da det er fremgået af dagspressen, at det ikke er alt offentligt støttet byggeri, der skal være omfattet heraf, vil jeg gerne have, at ministeren i første omgang enten bekræfter eller afkræfter dette.

Svend Andersen (S):

Jeg skal tillade mig at gøre enkelte bemærkninger til lovforslag nr. L 54 om lejeloven og lovforslag nr. L 55 om boligreguleringsloven.

Det fremgår af bemærkningerne til disse lovforslag, at de skal være et led i regeringens bestræbelser for at øge beskæftigelsen inden for byggesektoren. Jeg har lyttet meget til, hvor det var, man med disse forslag skulle kunne øge beskæftigelsen, og jeg lyttede

med særlig interesse til boligministerens partifælle hr. Stubkjær Pedersen, der var meget tilfreds med, at det var lykkedes boligministeren og regeringen at lave besparelser, uden at det ville gå ud over beskæftigelsen. Jeg havde da forestillet mig, at regeringen ikke bare var tilfreds med, at det ikke gik ud over beskæftigelsen, men at det var øget beskæftigelse, man ønskede.

Jeg skal indrømme, at det er vanskeligt at få øje på, hvad det er, der i disse forslag skulle kunne give denne øgede beskæftigelse, for man starter jo med en nedgang i beskæftigelsen. Ved at nedskære det almennyttige boligbyggeri med 2.000 boliger starter man med at nedsætte aktiviteten inden for byggeriet. Man håber ganske vist på, at de vil blive erstattet af 2.000 private andelsboliger. På forhånd ved man altså, at de 2.000 almennyttige bliver der efterspørgsel efter, dem er der lejere til. Her er det interessant at bemærke, at det radikale venstre er tilfreds med at få disse 2.000 private andelsboliger på bekostning af en så væsentlig forringelse af det almennyttige boligbyggeri.

Man kan godt have sine tvivl om, hvorvidt det er en forøgelse af beskæftigelsen, der har været det afgørende for regeringen vedrørende disse forslag. Det ser ud til, at en svækelse af det almennyttige boligbyggeri og mulighederne for at skabe øgede og ukontrollerede lejeforhøjelser i store dele af det private udlejningsbyggeri har været ledetråden for regeringen ved udarbejdelsen af disse forslag.

Forslaget om, at der over en 4-årig periode skal opkræves og indsættes betydelige pengemidler i Grundejernes Investeringsfond, er efter socialdemokratiets opfattelse helt uacceptabelt. Der skal indsættes yderligere beløb, 170 mill. kr. i 1983, stigende til 510 mill. kr. i 1986, og det er penge, der skal opkræves, uden at lejerne får nogen som helst indflydelse på, hvordan eller hvornår disse penge skal bruges. Men også her håber regeringen og boligministeren på, at de penge måske nok en gang vil blive brugt til forbedringer, så det er ikke et særlig højt ambitionsniveau, regeringen har på det område. I forvejen findes der jo et milliardbeløb i Grundejernes Investeringsfond. Det er de midler, der efter den gældende lov skal udbetales til de enkelte grundejere i 1983, og det er penge, der udbetales, uden at der er noget som helst